

lem for Københavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen) vil i § 2 have Ordet „Stednavne“ forandret til „Navne“, og det kunde jo være overmaade rart, men saa kan man ikke faa Justitsministeriets Medvirkning til at fabrikere Navnefortegnelsen. Det vilde virkelig gaa fuldstændig ud over mine og det samlede Ministeriums Kræfter. Det vil sikkert ogsaa i Praksis vise sig at frembyde ikke ganske ringe Vanskeligheder, thi skal man have fri Adgang til at antage Navne, bliver det ogsaa nødvendigt, at der maa være Bestemmelser, som sikre imod, at der ikke bliver gjort Indgreb i den i ethvert Tilfælde naturlige Ret, som visse Familier have til at bevare deres Navn for dem selv. Jeg tænker her ikke særlig paa de adelige Familier; der er ogsaa adskillige Borgerfamilier, der have saadanne Navne, som de i alt Fald have et naturligt Krav paa at beholde for sig selv, og hvis Antagelse af andre vilde kunne medføre vanskelige Situationer. Der er i den sidste Tid i Berlingske Tidende med stærke Ord blevet henvist til den nedarvede Ret til saadanne Navne, som dog i Virkeligheden ikke paa nogen Maade kunne siges at bæres med nogen nedarvet Ret, da de ofte arves paa den Maade, at f. Eks. en Mand med Navnet Jensen køber en Gaard af en, der hedder Christensen, og derved faar det med Gaarden følgende Tilnavn, som Familien Christensen har baaret. Der kan dog her være visse Hensyn at tage til den naturlige Ret, som en Familie kan have til et saadant Navn. Skal man i det Hele taget ind paa at give Familienavne, kan det, at en Familie allerede bærer et Navn, vel ikke være nogen absolut Hindring for, at ogsaa andre antage det, men der er dog ikke nogen Grund til at gøre Indgreb i denne Families naturlige Ret, saafremt den, som ønsker at antage dette Navn, ikke en Gang vil gøre sig den Ulejlighed, som er forbunden med at erhverve sig den juridiske Ret dertil. Hvis man vil have en Lov ud af dette Forslag, vil jeg altsaa meget fraraade, at der i Stedet for „Stednavne“ i § 2 sættes „Navne“. At jeg er imod det samme ærede Medlems Forslag om, at § 10 skal udgaa, behøver jeg ikke nærmere at begrunde; det fremgaar af, hvad jeg allerede har udtalt. — Hvad dernæst angaar de af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) stillede Ændringsforslag, skal jeg ikke komme nærmere ind paa Ændringsforslaget under Nr. 4, som blot er en Redaktionsændring. — Ændringsforslaget under Nr. 1 betragter jeg

som et Mellemværende mellem det ærede Medlem og den ærede Ordfører og skal derfor overlade Afgørelsen til dem. Jeg tror ikke, at Forslaget vil være saa heldigt, men det skal jeg ikke komme videre ind paa. — Hvad derimod angaar Ændringsforslaget under Nr. 2, maa jeg fra mit Standpunkt udtale mig derimod. Jeg kan ikke gaa med til, at Ordene i § 2 Nr. 3 „indtil Udgangen af 1899“ udgaa. Om det først skal være 1899 eller det skal være 1900, kan for saa vidt være det samme, men jeg kan ikke gaa med til, at man vil ophæve den Forskel, som der er imellem Nr. 1, 2 og 3, nemlig at de to første indeholde almindelige Regler og det sidste Nummer en særlig Regel, som kun er gældende for kort Tid. Hvis man ophævede Forskellen, vilde det føre til, at der samtidig med, at man havde disse almindelige Regler, maaske om 50 Aar var Folk, der kom og sagde: Jeg og min Fader og min Farfader have benyttet det og det Navn uden at blive straffede, og nu have vi Ret til det. Bestemmelsern gaar ud paa paa en let Maade at skaffe Folk Adgang til at faa Brugen af visse Navne legaliseret, og den maa de benytte inden en vis Frist; efter den Tid komme de ind under den almindelige Regel. — Hvad angaar Ændringerne af sidste Punktum under Nr. 3, skal jeg bemærke, at der derved vilde paaføres de paagældende en efter Omstændighederne ikke ringe Udgift, naar der skulde ske Bekendtgørelse i „Berlingske Tidende“ og uden for København tillige i et andet Blad, maaske adskillige Gange, for at indkalde dem, der maatte have noget at indvende, en Udgift, som de paagældende altsaa maatte bære ud over de 5 Kr. Jeg kan heller ikke anse det for tilstrækkelig begrundet, at Folk for at værne om deres Navn skulle være nødte til at passe paa, om der ikke en skønne Dag i „Berlingske Tidende“ kom en Bekendtgørelse om, at en anden vilde tage deres Navn. Jeg maa saaledes i det hele taget fra mit Standpunkt udtale mig imod Ændringsforslag Nr. 2. Om Nr. 3 har jeg allerede udtalt mig.

Oscar Hansen: Ogsaa jeg anerkender den Interesse, som den højtærede Minister har vist for denne Sag, og det vilde glæde mig meget, om Sagen var sat saaledes i Bevægelse, at den kunde blive endelig gennemført. Naar den højtærede Minister imidlertid fremhæver som en Fordel ved det her foreliggende Ændringsforslag, at det godkender det faktiske Forhold, som det har udviklet sig, sætter jeg lige over for